Μνήμων

Τόμ. 14 (1992)

ΑΡΧΕΙΟ ΤΡΙΠΟΥ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.375](https://doi.org/10.12681/mnimon.375)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ Α. (1992). ΑΡΧΕΙΟ ΤΡΙΠΟΥ. *Μνήμων*, 14, 319–321. <https://doi.org/10.12681/mnimon.375>

ΑΡΧΕΙΑΚΑ

ΑΡΧΕΙΟ ΤΡΙΠΟΥ

Δύο χαρτόδετοι, ογκώδεις τόμοι, διαστάσεων 0,30×0,20, αποτελούμενοι ο πρώτος από 300, ο δεύτερος από 190 σελίδες, συνθέτουν τὸ Ἀρχεῖο Σταματίου Σάββα Τρίπου.

Πρόκειται γιὰ ἰδιωτικὸ ἀρχεῖο μὲ κύριο ἄξονα τὴν οἰκογένεια τοῦ Σταματίου Σάββα Τρίπου (1833-1909). Τὸ συγκεντρωμένο ἀρχεῖακὸ ὕλικὸ ἀναφέρεται ἐπίσης ἀφενὸς στοὺς ἄμεσους προγόνους τῆς οἰκογενείας, συγκεκριμένα στοὺς Γεώργιο καὶ Σάββα Τρίπου, Ὑδραίους, καθὼς καὶ στοὺς κατιόντες συγγενεῖς, δηλαδὴ στὰ τέσσερα τέκνα τοῦ Σταμ. Σ. Τρίπου.

Μέσα ἀπὸ τὶς ἀρχεῖακές καταγραφὰς παρουσιάζονται οἱ ἐθνικὲς ὑπηρεσίες, οἱ οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες τῶν μελῶν τῆς γιὰ περίοδο πού ἐκτείνεται σὲ περισσότερα ἀπὸ 150 χρόνια, ἀφοῦ οἱ ἀναφορὰς τοῦ Ἀρχείου ἀρχίζουν στὴν πρώτη δεκαετία τοῦ 19ου αἰῶνα καὶ συνεχίζονται ἕως τὴν ἐποχὴ τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, καὶ ἐπέκεινα.

Τελευταῖος γιὸς τοῦ Σταμ. Σ. Τρίπου, ὁ Κωνσταντῖνος (1880-1977), συγκέντρωσε καὶ κατέταξε τὸ πλούσιο ἀρχεῖακὸ ὕλικό. Δὲν περιορίσθηκε ἐντούτοις στὴν διάσωση καὶ κατὰτάξή του ἀλλὰ ἐπεδίωξε ἰδίως νὰ ἀξιοποιήσει τὸν ἀρχεῖακὸ πλοῦτο πού εἶχε στὴν διάθεσή του συνθέτοντας, ἐκάστοτε, ἐνδιάμεσα κείμενα ὅπου καταγράφει μὲ πλεῖστες ὅσες λεπτομέρειες καὶ πολλὴν ἀκρίβεια τὴν καθόλου πορεία τῆς εὐρύτερης οἰκογενείας Τρίπου καὶ ὅλα ὅσα σχετίζονται μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τῆς, μέσα στὸν 19ο καὶ τὸν 20ὸ αἰῶνα, ἀποθησαυρίζοντας παραλλήλως στοιχεῖα καὶ πληροφορίες πού ἀναφέρονται σὲ κοινωνικά περιβάλλοντα τῆς Ἀθήνας ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαρχίας.

Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ σύνολο ἔργο ἀποτελεῖ μοναδικὴ στὸ εἶδος του μαρτυρία διότι ἡ σύνθεσις τοῦ πρωτογενοῦς ὕλικου, τοῦ ἀρχεῖακου, συμπληρώνεται ἀπὸ τὶς προσωπικὲς ἐνθυμήσεις καὶ τὶς παρατηρήσεις, τὶς σκέψεις ἐνὸς μέλους, νεώτερου, τῆς οἰκογενείας, τὸ ὁποῖο διέθετε παιδεῖα καὶ ὀξυδέρκεια, ἐπαρκὴ γνῶσις τῶν γεγονότων ἀλλὰ καὶ εὐαισθησία καὶ ἱκανότητα στὴν ἀξιολόγησις τῶν προτεραιοτήτων, τῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν καταστάσεων τόσο αὐτῶν πού ἀφοροῦσαν στὴν οἰκογένεια ὅσο καὶ ὅσων ἐπεκτείνονται σὲ ἄλλα κοινωνικά περιβάλλοντα.

Ἀξιοσημείωτο ἐπίσης εἶναι τὸ ὕψος τοῦ Κωνστ. Τρίπου. Τὸ συγγραφικὸ του ὕψος. Πράγματι ἡ σαφής, λιτὴ διατύπωση τῶν κειμένων ποὺ παρενθέτει καθιστοῦν τὴν ἀνάγνωση καὶ μελέτη τῶν κειμένων αὐτῶν ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐλκυστικὴ.

Τὸ Ἀρχεῖο παρέχει ὕλικὸ γιὰ τὰ προεπαναστατικὰ χρόνια καταγράφοντας τὶς ἐνασχολήσεις τοῦ Γεωργίου Χατζηθεοφίλου Τρίπου ποὺ διετέλεσε, ἀπὸ τὸ 1807 καὶ γιὰ δύο περίπου δεκαετίες, καγκελλάριος τῆς νήσου Ὑδρας· πληρεξούσιος τοῦ νησιοῦ στὴν Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευση τῆς Τροιζήνας, γενικῶς ἀνέλαβε καθήκοντα καὶ ἀποστολὲς στὰ χρόνια τοῦ Ἀγώνα. Πολλὰ στοιχεῖα παρέχονται ἀκόμη γιὰ τὸν Σάββα Γεωργίου Τρίπο. Νεώτατος ἔλαβε καὶ αὐτὸς μέρος στὶς πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις στὴν διάρκεια τῆς ἐλληνικῆς Ἐπανάστασης. Ἐγκατεστημένος, στὰ μεταπελευθερωτικὰ χρόνια στὴν περιοχὴ τοῦ Καλαμακίου, στὴν Κορινθίαν, ἀντιπροσώπευε τὸ Αὐστριακὸ Λόυδ διακινώντας ἐπιβάτες, ἐμπορεύματα καὶ τὸ ταχυδρομεῖο πρὸς τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ πρὸς τὴν Δυτικὴ Ἑλλάδα. Μετὰ τὸν βίαιον θάνατό του (δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν ληστή Νταβέλη γύρω στὰ 1850), τὶς οἰκονομικὲς του ἐπιχειρήσεις ἀνέλαβε ὁ πρωτότοκος, δεκαεξάχρονος, γιὸς του Σταμάτιος Τρίπος. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν δυναμικὴ παρουσία τοῦ Στ. Τρίπου καὶ τῶν τριῶν ἀδελφῶν του καταγράφει μὲ πολλὴ λεπτομέρεια τὸ Ἀρχεῖο, γιὰ τὴν περίοδο ἀπὸ τὸ 1850 περίπου ἕως τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Οἱ οἰκονομικὲς του ἐπιδόσεις περιέλαβαν ἰδίως:

- α) Καλλιέργειες σταφίδας καὶ ἄλλων εὐγενῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, μὲ τὴν πρόσκτηση μεγάλων ἐκτάσεων γῆς στὴν Κορινθίαν.
- β) Ἐργοστάσιο οἰνοποιίας καὶ συνάμα ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων (κρασί καὶ κονιάκ), ἐγκατεστημένο σὲ κτῆμα ἐπίσης τῆς Κορινθίας, στὰ Ἐξαμίλια.
- γ) Ἐργοστάσιο κλωστοῦφαντουργίας στὶς ἀπαρχὲς τῆς ἀτμοκίνητης βιομηχανίας, μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Τρίπος καὶ Πανᾶς», στὸν Πειραιᾶ.
- δ) Ἀντιπροσώπηση τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοῖας.
- ε) Ἀντιπροσώπηση τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ στὶς ἐγκαταστάσεις Καλαμακίου-Λουτρακίου-Κορίνθου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Τρίπος, ὁ ὁποῖος διέσωσε, κατέταξε καὶ ἐπλούτισε τὸ ἀρχεῖακὸ αὐτὸ ὕλικὸ μὲ ἀφθονα στοιχεῖα, δίνει τὴν δυνατότητα μὲ τὴν μεθοδική του ἐργασία νὰ παρακολουθοῦμε, διαχρονικὰ τὴν παρουσία μιᾶς ἐλληνικῆς οἰκογένειας ποὺ ἀνέπτυξε πολλὰ καὶ ποικίλες οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες σὲ μιὰ ἐποχὴ σημαντικὴ γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας καὶ κοινωνίας. Συνάμα στὸ Ἀρχεῖο ἔχουν καταγραφεῖ, μέσα σὲ ἓνα εὐρύτερο πλέγμα, οἱ συγγενικὲς σχέσεις ποὺ δημιουργήθηκαν ἀνάμεσα στὴν οἰκογένειαν Τρίπου μὲ ἄλλα ἐλληνικὰ ἢ καὶ ξένα κοινωνικὰ περιβάλλοντα, ὅπως π.χ. μὲ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ Ἀγώνα Μιχαὴλ Οἰκονόμου τῆς Δημητσάνας, μὲ τὶς οἰκογένειες Κορομηλᾶ καὶ Κλεισαριστοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκό-

μη με τὴν οἰκογένεια τοῦ γερμανοῦ Φρειδερίκου Χάγερ, τὴν θυγατέρα τοῦ ὁποίου Κλειὼ ἐνυμφεύθηκε ὁ Σταμάτιος Σ. Τρίπος. Τεχνικός, ὁ ἱππότης von Hager und von Lichtensteg, ἔφθασε στὴν Ἑλλάδα, κατὰ πᾶσα πιθανότητα μετὸν βασιλέα Ὁθωνα. Ὑπῆρξε ἐνεργὸ μέλος τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας σὲ ποικίλους τομεῖς. Ἐνυμφεύθηκε τὴν Ἀγγελικὴ Λαρόζα ἀπὸ τὴν Τῆνο καὶ ἔζησε ἔκτοτε στὴν Ἑλλάδα. Τὸ Ἀρχεῖο περιλαμβάνει ἄφθονο ὕλικὸ γιὰ τὴν οἰκογένεια Χάγερ.

Πλούσιο φωτογραφικὸ ὕλικὸ ἔχει ἀκόμη συγκεντρωθεῖ καὶ ταξινομηθεῖ στὸ Ἀρχεῖο, ἀναφερόμενο στὴν εὐρύτερη οἰκογένεια Τρίπου. Σχόλια καὶ εἰδήσεις, δημοσιευμένες στὸν Τύπο τῆς ἐποχῆς, ἀγγελίες διαφημιστικῆς τῶν οἰκονομικῶν μονάδων ποὺ ἔδρυσαν (οἶνοποιία, ὑφαντουργία) ἔγγραφα σχετικὰ, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἐπίσης πολλὲς ἐπιστολές.

Ἀπὸ τὴν σύντομη αὐτὴ περιγραφὴ τοῦ ἀρχεῖου ὕλικου γίνεται προφανὴς ἡ σημασία του γιὰ τὴν γνώση τῶν δραστηριοτήτων μιᾶς πολυμελοῦς ἑλληνικῆς οἰκογενείας στὰ χρόνια αὐτά, οἱ ὁποῖες ἀναπτύχθηκαν σὲ διαφορετικούς τομεῖς τῆς οἰκονομίας.

Ἡ δημοσίευσή του, τὴν ὁποία ἐτοιμάζει ἡ Κλειὼ Μποστατζόγλου-Τρίπου, θὰ πλουτίσει τὶς γνώσεις μας τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν οἰκονομικο-κοινωνικῶν φαινομένων μετὰ ἓνα αὐθεντικὸ ὕλικὸ ποὺ ἀνιχνεύει καὶ φωτίζει πολλὰς πτυχὲς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

AIKATEPINH KYMAPIANOT